

Búcsú Ritától

"Nem őszinte a szép szó."

/Lao Ce: Tao Te king/

A tanév vége táján hallottuk a szomorú hírt: dr. Králl Gézané, intézetünk volt tanára fiatalon, negyven éves korában meghalt. A szívünket elszorító érzés nem az egy pillanatra magába merülő ember megilletődése volt, hanem az őszinte és mély fájdalomé, amely az igazi veszteség lélekbe markoló felismeréséből fakad.

Ritának ismertük meg, kedves, szerény fiatal asszonyként, amikor 1970 őszén intézetünkben kezdett tanítani. Nagy örömmel, kíváncsi érdeklődéssel, a rá annyira jellemző szorgalommal és pontossággal, tervekkel tele kezdte a munkát. Pedig nem volt kezdő. Már egyetemi hallgató korában tudományos szinten foglalkozott nyelvészeti problémákkal, a nyelvészeti tudományos diákkör alapító tagja volt. Cikkei, tanulmányai jelentek meg. 1961-től 1965-ig a szófiai egyetemen magyar lektorként dolgozott, jegyzetet írt, a Magyar Kulturális Intézet nyelvtanfolyamát vezette.

Mi, kollégái hamarosan megszerettük, sokan barátaivá is lettünk az évek során. Tudtuk, hogy apró gyerekeiért aggódó, őket jószágon és okosan nevelő édesanya, tanítványai gondját megértő meleg szívű pedagógus, szakmájában elmélyedni kívánó nyelvész, de mindenekellett őszinte szeretetet sugárzó ember.

Nem volt könnyű élete. Gyakran kellett áldozatot vállalnia, de panasz nélkül tette. Harmonikusan élt, példát mutatott arra, hogyan lehet teljességet adni a családban és a munkahelyen, a mi tanulhatunk tőle odaadást, emberséget.

Amikor betegsége megakadályozta abban, hogy tovább taníthasson, akkor sem szakadt el tőlünk. Amíg tehetett, eljárt az egyetemi posztgraduális tanfolyamra, tudományos terveiről beszélt, minden érdekelte, ami az intézetben történt. S amikor meglátogattuk, nem magáról, a gyerekeiről mesélt, a mi életünkről érdeklődött.

Feladhatatlan mindenkit megnyerő kedvessége, mely nem külső zománc volt, ott érződött benne a szív őszinte melege. Veszteségünk nagyságát talán nem is tudjuk lemérni, csak ösztönösen érezzük, annyi színtől, értéktől, melegségtől búcsúzunk. A fájó üresség marad csak.